

Búcsú Fejtő Ferencről

Derűvel és könnyedén viselte önnön legenda voltát. Ahányszor csak találkoztunk, szeretetre méltó és vidám volt. Miközben – ahogy életében mindig – rengeteget dolgozott (láttam még Neuillyben a galérián a dobozait, amelyekbe gyűjtötte a dokumentációt, újság-cikket, könyveinek másolatát, talán régimódi cédulákat is), történetei mosolygósak maradtak. Kis ironia – önironia – gazdagította különös személyes charme-ját. Mintha csak az egész élet egy kávéházi csevej volna.

Kelet-Közép-Európa egyik legjobb tudósa volt. Könyvei, tanulmányai kikerülhetetlenek maradnak azok számára, akiket érdekel ez a térség, ez a történelem. Szerencsénkre az *Európai Utast* az első számoktól sokra tartotta. A kilencvenes évek elején üzentte ezt, hozzátéve, hogy küldene írást is. Sok írását közöltük, sokszor találkoztunk.

Nemigen tartotta a három lépés távolságot azokkal, akiket kedvelt, hisz a tisztelet anélkül is körülvette.

1992-ben Párizsban, a Magyar Intézetben már az *Európai Utas* munkatársaként beszélt. Eljött, megszólalt itt, Budapesten is: Erhard Busek *Az elképzelt Közép-Európa* című, általunk kiadott könyvének bemutatóján. Írt nekünk nemcsak történelmi, politikai esszét, de személyes vagy irodalomtörténeti naplókat is. Írt Ionescóról, Cioranról, Masarykról, önmagáról, a gyorsan repülő időről, Raymond Aronról, azon kevés jelentős francia értelmiségiek egyikéről, aki szembe szállt a nagy moszkvai propagandagépezettel.

Büszkék vagyunk, hogy vállalta szellemiségünket. Egy közép-európai tematikájú írásának újraközlésével tisztelgünk emléke előtt.

MP

Fejtő Ferenc a Francia Nemzetgyűlés irodalmi díjának átvételekor, Párizs, 1992

